

به نام خدا

یادگیری فراتر از مرزها، کاوش در آموزش جهانی

مولفان :

فاطمه منصوری

کیمیا یوسفی

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۲)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

سرشناسه: منصورى، فاطمه، ۱۳۵۵-
عنوان و نام پديدآور: يادگيرى فراتر از مرزها، كاوش در آموزش جهانى / مولفان فاطمه منصورى، كيميا يوسفى.

مشخصات نشر: ارسطو (سامانه اطلاع رسانى چاپ و نشر ايران)، ۱۴۰۲.
مشخصات ظاهرى: ۱۲۹ص.

شابك: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۵۱۱-۶

وضعيت فهرست نويسى: فيبا

يادداشت: كتابنامه: ص. ۱۱۵ - ۱۲۹.

Education and globalization

موضوع: آموزش و پرورش و جهانى شدن

Education and globalization-- Iran

آموزش و پرورش و جهانى شدن-- ايران

Education -- Cross-cultural studies

آموزش و پرورش -- مطالعات ميان فرهنگى

آموزش و پرورش -- اثر نوآورى

Education -- Effect of technological innovations on

شناسه افزوده: يوسفى، كيميا، ۱۳۷۹-

رده بندى كنگره: LC۱۹۱

رده بندى ديويى: ۳۰۶/۴۳۲

شماره كتابشناسى ملى: ۹۴۶۴۰۶۴

اطلاعات ركورد كتابشناسى: فيبا

نام كتاب: يادگيرى فراتر از مرزها، كاوش در آموزش جهانى

مولفان: فاطمه منصورى - كيميا يوسفى

ناشر: ارسطو (سامانه اطلاع رسانى چاپ و نشر ايران)

صفحه آرايى، تنظيم و طرح جلد: پروانه مهاجر

تيراژ: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۲

چاپ: زبرجد

قيمت: ۱۱۰۰۰۰ تومان

فروش نسخه الكترونيكى - كتاب رسان:

<https://chaponashr.ir/ketabresan>

شابك: ۹۷۸-۶۲۲-۳۳۹-۵۱۱-۶

تلفن مركز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵

www.chaponashr.ir

انتشارات ارسطو

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۷.....	بخش اول: چشم‌انداز آموزش و پرورش ایران: زمینه‌ای جهانی.....
۷.....	ریشه‌یابی: تاریخ آموزش و پرورش در ایران.....
۱۰.....	چالش‌ها و فرصت‌های معاصر.....
۱۲.....	سیاست‌های ملی و آرمان‌های جهانی.....
۱۴.....	پرورش شایستگی‌های جهانی.....
۱۶.....	زبان و یادگیری: بحث دو زبانه.....
۱۸.....	ادغام فناوری در مدارس ایران.....
۲۰.....	تحرك دانشجویی: روندها و الگوها.....
۲۲.....	نقش همکاری بین‌المللی.....
۲۷.....	بخش دوم: چارچوب‌های آموزش جهانی: یادگیری از جهان.....
۲۷.....	تعریف آموزش جهانی.....
۲۹.....	بهترین روش‌ها از سراسر جهان.....
۳۱.....	تطبیق برنامه‌های درسی بین‌المللی.....
۳۳.....	مهارت برای یک شهروند جهانی.....
۳۶.....	نقش تفکر انتقادی و حل مسئله.....
۳۸.....	پرورش آگاهی و حساسیت فرهنگی.....
۴۱.....	ترویج توسعه پایدار و مسئولیت‌پذیری.....
۴۳.....	آموزش جهانی در محیط‌های غیر رسمی.....
۴۷.....	بخش سوم: بین‌المللی کردن برنامه درسی: راهنمای مربیان.....
۴۷.....	طراحی برنامه درسی برای آمادگی جهانی.....

۵۰ ادغام دیدگاه های جهانی در حوزه های موضوعی
۵۳ راهبردهای آموزشی برای یادگیری جهانی
۵۶ ارزیابی و ارزیابی شایستگی های جهانی
۵۹ توسعه حرفه ای برای آموزش جهانی
۶۱ استفاده از منابع دیجیتال برای یادگیری بین المللی
۶۴ غلبه بر موانع آموزش جهانی
۶۷ مطالعات موردی: داستان های موفقیت و درس های آموخته شده
۷۱ بخش چهارم: پرورش شایستگی بین فرهنگی
۷۱ درک شایستگی بین فرهنگی
۷۴ راهبردهای توسعه هوش فرهنگی
۷۷ نقش یادگیری زبان
۸۰ پیمایش تفاوت ها و شباهت های فرهنگی
۸۲ تشویق همدلی و نگرش باز
۸۴ مهارت های ارتباطی بین فرهنگی
۸۶ حمایت از دانش آموزان در محیط های چندفرهنگی
۸۹ آماده سازی دانش آموزان برای تجربیات بین المللی
	بخش پنجم: تحرک دانشجویی: تحصیل در خارج از کشور و برنامه
۹۳ های تبادل
۹۳ روند دانشجویان ایرانی در حال تحصیل در خارج از کشور
۹۵ انتخاب برنامه و مقصد مناسب
۹۸ پیمایش ویزا و بوروکراسی
۱۰۰ آمادگی برای انتقال فرهنگی و تحصیلی
۱۰۳ نقش خانواده میزبان و شبکه های حمایتی
۱۰۵ به حداکثر رساندن نتایج یادگیری از تحصیل در خارج از کشور
۱۰۹ ورود مجدد: یکپارچه سازی تجربیات بین المللی بازگشت به خانه
۱۱۱ تأثیر طولانی مدت تحصیل در خارج از کشور
۱۱۵ منابع و مآخذ

۱۱۵ منابع فارسی

۱۲۸ منابع لاتین

بخش اول

چشم‌انداز آموزش و پرورش ایران: زمینه‌ای جهانی

ریشه‌یابی: تاریخ آموزش و پرورش در ایران

چشم‌انداز آموزش و پرورش ایران دارای تاریخ غنی و متنوعی است که طی قرن‌ها تکامل یافته است. درک این بستر تاریخی برای درک وضعیت کنونی آموزش و پرورش در ایران ضروری است. این بخش به ریشه‌یابی آموزش و پرورش در ایران می‌پردازد و تحولات و تأثیراتی را که نظام آموزشی کشور را شکل داده است، برجسته می‌کند. با بررسی مسیر تاریخی آموزش و پرورش ایران، به بینش‌هایی از زمینه جهانی که امروزه در آن فعالیت می‌کند، می‌پردازیم.

تاریخچه آموزش و پرورش در ایران به دوران باستان باز می‌گردد و ریشه آن به بیش از دو هزار سال پیش باز می‌گردد. در قرن ششم قبل از میلاد، در زمان امپراتوری هخامنشیان، آموزش و پرورش در ایران، که در آن زمان شناخته می‌شد، نقش بسزایی داشت. جاده سلطنتی ایران که شهرهای بزرگ امپراتوری را به هم متصل می‌کرد، تبادل دانش و فرهنگ را در میان مناطق مختلف تسهیل می‌کرد. این تأکید اولیه بر ارتباطات و آموزش، پایه و اساس توسعه میراث فرهنگی غنی در ایران را ایجاد کرد.

یکی از عمیق‌ترین تأثیرات بر نظام آموزشی ایران با ظهور اسلام در قرن هفتم رخ داد. تأسیس خلافت اسلامی تحولی در آموزش و پرورش با محوریت علوم دینی و قرآن به وجود آورد. مدارس، مدارس اسلامی، به مراکز تعلیم و گسترش معارف اسلامی تبدیل شدند (رشید، ۱۳۹۸، ص ۴۴). علم اسلامی در ایران رشد کرد و نه تنها بر منطقه بلکه

بر جهان اسلام نیز تأثیر گذاشت. ابن سینا چندمیت ایرانی، معروف به ابن سینا، در زمینه های مختلف دانش، از جمله پزشکی، فلسفه و ریاضیات، کمک های قابل توجهی کرد (موسوی، ۱۳۹۹، ص ۶۵).

در دوران سلسله صفویه (۱۵۰۱-۱۷۳۶)، نظام آموزشی دستخوش تغییرات بیشتری شد. حاکمان صفوی، به ویژه شاه عباس اول، کتابخانه ها، مدارس و مراکز آموزشی تأسیس کردند. آنها بر اهمیت آموزش و توسعه فرهنگی به عنوان ابزاری برای تحکیم قدرت و نفوذ تأکید کردند (یعقوبی، ۱۳۹۷، ص ۷۳). این ابتکارات به ظهور زبان فارسی به عنوان زبان ادبیات و علم کمک کرد و در نتیجه میراث فکری ایران را غنی کرد.

در قرن نوزدهم، ایران وارد مرحله جدیدی از توسعه آموزشی در دوره قاجاریه شد. در این دوره، ایران شروع به تأسیس مؤسسات آموزشی مدرن کرد و برنامه های درسی به سبک غربی را پذیرفت. دارالفنون که در سال ۱۸۵۱ تأسیس شد، اغلب به عنوان اولین دانشگاه مدرن در ایران شناخته می شود که طیف وسیعی از دروس از جمله علوم طبیعی، ریاضیات و علوم انسانی را ارائه می دهد (مظاهری، ۱۳۹۶، ص ۱۰۲). این دوره تغییر قابل توجهی را به سمت یک سیستم آموزشی مدرن تر و فراگیر نشان داد.

قرن بیستم شاهد اصلاحات آموزشی چشمگیری در ایران بود. در دوران سلطنت پهلوی به رهبری رضاشاه و پسرش محمدرضا شاه، نظام آموزشی دستخوش یک سری دگرگونی شد. رضاشاه تلاش هایی را برای نوسازی زیرساخت های آموزشی ایران با اجرای آموزش اجباری و اتخاذ یک برنامه درسی سکولار آغاز کرد (هدایتی-کاخکی، ۱۳۹۵، ص ۱۲۰). این اصلاحات با هدف همسویی ایران با استانداردهای آموزشی جهانی انجام شد و زمینه ساز تحولات آینده در نظام آموزشی بود.

انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ تأثیر عمیقی بر نظام آموزشی ایران گذاشت. حکومت آیت الله روح الله خمینی با تأکید بر علوم دینی و اخلاق اسلامی، ارزش ها و مبانی اسلامی را وارد برنامه های درسی آموزشی کرد (فرهنگی، ۱۳۹۰، ص ۱۳۵). انقلاب به دوره ای از ارزیابی

مجدد و تعدیل در چشم انداز آموزش و پرورش ایران منجر شد، زیرا دولت به دنبال همسویی آموزش با آرمان های اسلامی بود.

در عصر مدرن، ایران با چالش های مختلفی در نظام آموزشی خود مواجه است. موضوعاتی مانند دسترسی به آموزش با کیفیت، تفاوت های جنسیتی و محتوای برنامه درسی توجه را به خود جلب کرده است. دولت ایران برای رسیدگی به این چالش ها و افزایش فرصت های آموزشی تلاش کرده است. به عنوان مثال، سرمایه گذاری های قابل توجهی برای گسترش آموزش عالی انجام شده است که منجر به افزایش تعداد دانشگاه ها و مؤسسات تحقیقاتی شده است (مختاری، ۱۳۹۹، ص ۱۷۸). علاوه بر این، تلاش های هماهنگی برای ارتقای آموزش فنی و حرفه ای برای پاسخگویی به نیازهای بازار کار به سرعت در حال تغییر صورت گرفته است.

ایران فعالانه به دنبال تعامل با جامعه آموزشی جهانی، هم به عنوان وسیله ای برای ارتقای کیفیت سیستم آموزشی خود و هم به منظور تقویت مشارکت های بین المللی بوده است. همکاری با دانشگاه های خارجی، برنامه های تبادل دانشجو و شرکت در کنفرانس های بین المللی به شیوه های رایج در ایران تبدیل شده است (منصوری و حقایق، ۲۰۱۹، ص ۲۲۰). این همکاری ها به مؤسسات ایرانی این امکان را داده است که از تخصص و منابع جهانی بهره مند شوند و به توسعه یک سیستم آموزشی متنوع تر و مرتبط تر در سطح جهانی کمک کنند.

تاریخ آموزش و پرورش در ایران گواهی بر تعهد همیشگی ملت به دانش و یادگیری است. آموزش و پرورش ایرانی از ریشه های باستانی خود تا سلسله های مختلف و رویدادهای تاریخی، تکامل یافته و برای پاسخگویی به نیازها و آرزوهای متغیر جامعه خود تطبیق یافته است. در حالی که چالش ها همچنان ادامه دارد، چشم انداز آموزش و پرورش ایران با دولت فعالانه اصلاحات و همکاری های بین المللی به توسعه خود ادامه می دهد. با ریشه یابی آموزش و پرورش در ایران، ما به درک جامعی از بستر جهانی که

این سیستم در آن امروز عمل می کند، به دست می آوریم که منعکس کننده میراث غنی و حال پویای ملت است.

چالش ها و فرصت های معاصر

چشم انداز آموزش و پرورش ایران با مجموعه ای از چالش ها و فرصت های معاصر مواجه شده است که در سال های اخیر مسیر نظام را تغییر داده است. این بخش به بررسی وضعیت کنونی آموزش و پرورش در ایران با تمرکز بر چالش های پیش روی آن و همچنین فرصت های اصلاح و بهبود می پردازد. با انجام این کار، ما به درک جامعی از نحوه حرکت ایران در زمینه جهانی آموزش دست می یابیم.

تضمین دسترسی به آموزش با کیفیت برای همه ایرانیان همچنان یک چالش حیاتی است. نابرابری در فرصت های آموزشی، به ویژه در مناطق روستایی و محروم ادامه دارد. دولت سیاست هایی را برای رسیدگی به این نابرابری ها آغاز کرده است، اما هنوز برای دستیابی به برابری واقعی باید کاری انجام داد (کازمی و کریمی، ۲۰۲۲، ص ۴۵).

نابرابری های جنسیتی در آموزش همچنان نگران کننده است و دختران در دسترسی به آموزش و ادامه تحصیل با موانعی مواجه هستند. در حالی که پیشرفت های قابل توجهی در دهه های اخیر حاصل شده است، نابرابری های جنسیتی در مناطق و جوامع خاصی ادامه دارد (رضایی رشتی، ۱۳۹۰، ص ۷۸).

نظام آموزشی ایران به دلیل تأثیرات شدید ایدئولوژیک و وجود محتوای سیاسی در برنامه های درسی با انتقاداتی مواجه است. منتقدان استدلال می کنند که این آزادی تحصیلی را محدود می کند و تفکر انتقادی را در بین دانش آموزان محدود می کند. کنترل دولت بر مواد آموزشی موضوع بحث بوده است (طباطبایی، ۱۳۹۹، ص ۱۰۲).

تخصیص کارآمد منابع و محدودیت های مالی کیفیت و گسترش خدمات آموزشی در ایران را به چالش می کشد. تأمین بودجه کافی برای مؤسسات و برنامه های آموزشی یک دغدغه مستمر است (صالحی اصفهانی، ۱۳۹۸، ص ۱۲۴).

ایران سرمایه گذاری های قابل توجهی در آموزش عالی انجام داده است که نتیجه آن افزایش چشمگیر تعداد دانشگاه ها و مؤسسات تحقیقاتی است. این گسترش فرصت هایی را برای دانش آموزان فراهم می کند تا به طیف وسیع تری از برنامه های تحصیلی دسترسی داشته باشند و به قابلیت های پژوهشی کشور کمک می کند (سبحانی، ۱۳۹۰، ص ۱۵۶).

تمرکز دولت بر آموزش فنی و حرفه ای با هدف پاسخگویی به نیازهای بازار کار به سرعت در حال تحول است. توسعه مهارت های فنی در بین جوانان نه تنها اشتغال پذیری آنها را افزایش می دهد، بلکه به رشد اقتصادی نیز کمک می کند (زمانی، ۱۳۹۱، ص ۱۸۹).

همکاری با دانشگاه ها و مؤسسات خارجی درها را به روی مربیان و دانشجویان ایرانی برای تعامل با شبکه های دانشگاهی جهانی باز کرده است. این همکاری ها دیدگاه ها و فرصت های متنوعی را برای تبادل، تحقیق و توسعه دانشگاهی به ارمغان می آورند (کریمی، ۱۳۹۹، ص ۲۱۳).

درخواست هایی برای اصلاح برنامه های درسی برای کاهش تأثیرات ایدئولوژیک و ترویج تفکر انتقادی وجود دارد. این تلاش ها به دنبال همسوسازی آموزش ایرانی با استانداردهای آکادمیک جهانی و تضمین برخورداری دانش آموزان از آموزش جامع و بی طرفانه است (اصفهانی، ۲۰۱۸، ص ۲۳۷).

چالش ها و فرصت های معاصر در نظام آموزشی ایران، ماهیت پیچیده و پویای آموزش در کشور را منعکس می کند. ایران در حالی که با مسائلی مانند دسترسی، تفاوت های جنسیتی و تأثیرات ایدئولوژیک مواجه است، به طور فعال گسترش آموزش عالی، آموزش حرفه ای، همکاری های بین المللی و اصلاحات درسی را نیز دنبال می کند. این تلاش ها نشان دهنده تعهد ایران به بهبود نظام آموزشی و قرار گرفتن خود در چارچوب جهانی است، زیرا این کشور همچنان به تکامل و سازگاری با خواسته های جهانی که به سرعت در حال تغییر است، ادامه می دهد.

سیاست های ملی و آرمان های جهانی

چشم انداز آموزش و پرورش ایران از بستر جهانی جدا نیست. بلکه توسط یک تعامل پیچیده از سیاست های ملی و آرزوهای جهانی شکل می گیرد. در این بخش به بررسی چگونگی تأثیرپذیری نظام آموزشی ایران از سیاست های ملی آن می پردازیم و اینکه چگونه این سیاست ها به نوبه خود، آرمان های جهانی کشور را منعکس می کنند. بررسی سیاست های آموزشی ایران در بستر صحنه جهانی، بینش های ارزشمندی از تلاش های کشور برای سازگاری با دنیایی که به سرعت در حال تغییر است، با حفظ هویت و ارزش های فرهنگی، به دست می دهد.

برای درک چشم انداز کنونی، ردیابی تحولات تاریخی سیاست های آموزشی در ایران ضروری است. این سیاست ها به طور قابل توجهی در طول زمان تکامل یافته اند و اولویت های هر دوره را منعکس می کنند. به عنوان مثال، در دوران پهلوی، سیاست های رضاشاه با هدف مدرن سازی و عرفی سازی آموزش و پرورش، با تأکید بر دسترسی همگان به آموزش و پرورش (رضایی رشتی، ۱۳۹۸، ص ۴۲). این اصلاحات زمینه ساز تعامل ایران با جامعه آموزشی جهانی شد.

انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ تغییری در سیاست های آموزشی در ایران ایجاد کرد. دولت تحت رهبری آیت الله روح الله خمینی تأکید زیادی بر ارزش های اسلامی در برنامه درسی داشت (پیشقدم و همکاران، ۲۰۲۱، ص ۵۸). سیاست های آموزشی با چشم انداز دولت مبنی بر ایجاد جامعه ای اسلامی تر و اخلاق مدارتر همسو بود. در این دوره شورای عالی انقلاب فرهنگی تأسیس شد که نقش محوری در شکل گیری سیاست های آموزشی در راستای مرام اسلامی حکومت داشت.

ایران تلاش های قابل توجهی برای بهبود دسترسی شهروندان خود به آموزش با تأکید بر شمول جنسیتی انجام داده است. دولت سیاست هایی را برای افزایش ثبت نام زنان در آموزش عالی ارائه کرد (فرهمند و فروزنده، ۱۳۹۱، ص ۷۶). این سیاست ها با آرزوی

ایجاد جامعه‌ای برابرتر و توانمندتر، همسو با فراخوان‌های جهانی برای برابری جنسیتی در آموزش هدایت می‌شوند.

در سال‌های اخیر، دولت ایران بر ارتقای کیفیت آموزش و پرورش نوآوری تمرکز کرده است. تدوین طرح‌های ملی پژوهش و نوآوری، مانند برنامه ششم توسعه، منعکس‌کننده آرزوهای ایران برای جامعه دانش بنیان است (واعظی، ۱۳۹۹، ص ۹۲). این سیاست‌ها در جهت رقابتی شدن ایران در عرصه جهانی در زمینه‌های علم و فناوری است.

سیاست‌های آموزشی ایران به طور فزاینده‌ای بین‌المللی شدن را هدف قرار داده است. دولت همکاری با دانشگاه‌های خارجی را هم از طریق برنامه‌های تبادل دانشجو و هم از طریق طرح‌های تحقیقاتی مشترک تشویق کرده است (زندى، ۲۰۲۱، ص ۱۱۵). این تلاش‌ها با آرمان‌های جهانی ایران برای بهره‌مندی از تخصص بین‌المللی و کمک به استخر دانش جهانی همسو است.

در حالی که سیاست‌های آموزشی ایران منعکس‌کننده آرزوهای جهانی آن است، اما با چالش‌های متعددی نیز مواجه است. تحریم‌های اقتصادی، تنش‌های سیاسی و دسترسی محدود به برخی منابع بین‌المللی، موانعی بر سر راه توسعه آموزشی ایران قرار داده است (استوار و ملکیان، ۲۰۲۰، ص ۱۳۱). علاوه بر این، تعادل بین ارزش‌های اسلامی و پذیرش روندهای جهانی همچنان یک چالش پیچیده در سیاست آموزشی ایران است.

سیاست‌های آموزش و پرورش ایران بازتابی از آرمان‌های در حال تحول ملت در یک بستر جهانی است. خط سیر تاریخی این سیاست‌ها، از سکولاریزاسیون تا اسلامی شدن و از توسعه ملی تا بین‌المللی شدن، تصویری پویا از رویکرد ایران به آموزش ترسیم می‌کند. همانطور که این کشور پیچیدگی‌های صحنه جهانی را طی می‌کند، سیاست‌های آموزشی آن با هدف توانمندسازی شهروندان، ترویج برابری، تقویت نوآوری و تعامل با جهان در عین حفظ هویت و ارزش‌های فرهنگی خود، به تطبیق خود ادامه خواهند داد.

پرورش شایستگی های جهانی

در دنیای به هم پیوسته امروزی، پرورش شایستگی های جهانی یک جنبه حیاتی آموزش در ایران است، همانطور که در بسیاری از کشورهای جهان وجود دارد. شایستگی های جهانی طیفی از مهارت ها، دانش و نگرش ها را در بر می گیرد که افراد را برای تعامل و مشارکت در محیط پیچیده جهانی توانمند می سازد. این بخش به بررسی اهمیت پرورش شایستگی های جهانی در چشم انداز آموزش و پرورش ایران می پردازد و استراتژی ها، چالش ها و نتایج بالقوه مرتبط با این تلاش را مورد بحث قرار می دهد.

جهانی شدن آموزش منجر به پیوستگی فزاینده تجارب دانشگاهی و فرهنگی در سراسر جهان شده است (سرفراز و همکاران، ۲۰۲۱، ص ۷۸). در ایران، این پدیده راه های جدیدی را برای اصلاحات آموزشی و نوآوری باز کرده است، زیرا این کشور تلاش می کند دانش آموزان خود را برای شهروندی جهانی آماده کند. شایستگی های جهانی، از جمله آگاهی بین فرهنگی، چندزبانگی، و درک عمیق مسائل جهانی، به طور فزاینده ای به عنوان مؤلفه های ضروری یک آموزش جامع شناخته می شوند.

برای پرورش شایستگی های جهانی، ادغام آنها در برنامه درسی ملی و روش های تدریس ضروری است. دولت ایران با تأکید بر توسعه مهارت های تفکر انتقادی، سواد دیجیتال و آگاهی جهانی اقداماتی را برای بازنگری برنامه درسی انجام داده است (وزارت آموزش و پرورش، ۲۰۲۲، ص ۴۵). به علاوه، رویکردهای آموزشی مانند یادگیری پروژه محور و آموزش تجربی در مدارس ایران برای تشویق دانش آموزان به کشف مسائل جهانی و مشارکت در همکاری های بین فرهنگی برجسته شده اند (ظریفیان، ۲۰۲۰، ص ۱۱۲).

مؤسسات آموزش عالی ایران به طور فزاینده ای بین المللی شدن را به عنوان ابزاری برای تقویت شایستگی های جهانی در میان دانشجویان خود پذیرفته اند. ابتکاراتی مانند برنامه های تبادل دانشجویی بین المللی و همکاری با دانشگاه های خارجی رایج شده است. این طرح ها فرصتهایی را برای دانش آموزان ایرانی فراهم می کند تا با همسالانشان

با پیشینه‌های فرهنگی مختلف تعامل داشته باشند و آگاهی جهانی و مهارت‌های ارتباطی میان فرهنگی آنها را افزایش دهند.

پرورش شایستگی های جهانی در ایران خالی از چالش نیست. موانع زبانی، محدودیت منابع و نیاز به توسعه حرفه ای در بین مربیان از جمله موانعی است که باید برطرف شود (حسینی و نیک نظر، ۲۰۲۰، ص ۹۴). علاوه بر این، نیاز به تاکید بیشتر بر برابری در دسترسی به فرصت‌های آموزشی جهانی وجود دارد، زیرا تفاوت در دسترسی می‌تواند مانع توسعه این شایستگی‌ها در میان دانش‌آموزان با زمینه‌های مختلف اجتماعی-اقتصادی شود.

پرورش شایستگی های جهانی در نظام آموزشی ایران می تواند نتایج مثبت مختلفی را به همراه داشته باشد. این شایستگی‌ها می‌تواند دانش‌آموزان را برای تبدیل شدن به شهروندان جهانی مسئولیت‌پذیری که برای مقابله با چالش‌های جهانی مانند تغییرات آب‌وهوایی، درگیری‌های بین‌المللی و مسائل عدالت اجتماعی مجهزتر هستند، توانمند کند (حکیم زاده و کاظمی، ۲۰۲۲، ص ۲۰۹). علاوه بر این، پرورش شایستگی‌های جهانی می‌تواند درهایی را برای دانشجویان ایرانی باز کند تا مشاغل بین‌المللی و فرصت‌های آکادمیک را دنبال کنند و به تعامل و نفوذ جهانی کشور کمک کند.

پرورش شایستگی های جهانی در چشم انداز آموزش و پرورش ایران نه تنها پاسخی به خواسته های دنیایی است که به طور فزاینده ای به هم پیوسته است، بلکه یک سرمایه گذاری استراتژیک برای آینده کشور است. با آماده‌سازی دانشجویان برای تعامل با چالش‌ها و فرصت‌های جهانی، ایران می‌تواند خود را به عنوان یک مشارکت‌کننده فعالتر و آگاه‌تر در جامعه جهانی قرار دهد. پرداختن به چالش‌ها و بهره‌گیری از فرصت‌های مرتبط با پرورش شایستگی‌های جهانی، تمرکز کلیدی مربیان و سیاست‌گذاران در ایران در سال‌های آینده خواهد بود.

زبان و یادگیری: بحث دو زبانه

استفاده از زبان به عنوان وسیله ای برای یادگیری یکی از جنبه های مهم آموزش در هر کشوری است. در متن ایران، زبان و یادگیری پیوندی درونی دارند و بحث دوزبانه یکی از موضوعات برجسته در نظام آموزشی کشور بوده است. این بخش به بحث ها و چالش های چند وجهی پیرامون آموزش دو زبانه در ایران می پردازد. این کتاب ریشه های تاریخی، تحولات سیاست گذاری و پیامدهای معاصر این بحث را بررسی می کند و زمینه جهانی را که آموزش و پرورش ایران در آن عمل می کند، روشن می کند.

بحث دو زبانه در ایران را می توان در تنوع تاریخی زبان هایی که در داخل مرزهای آن صحبت می شود، جستجو کرد. زبان فارسی (فارسی) زبان غالب بوده و به عنوان رسانه آموزشی در مؤسسات آموزشی عمل می کند. با این حال، ایران همچنین خانه گروه های اقلیت قومی و زبانی مختلف است که هر کدام زبان متفاوتی دارند. تنش بین ترویج زبان فارسی به عنوان یک زبان وحدت بخش و حفظ تنوع زبانی گروه های اقلیت موضوعی تکراری در تاریخ آموزشی ایران بوده است (ارجمند، ۱۳۹۷، ص ۴۲). این پیشینه تاریخی زمینه را برای بحث دو زبانه معاصر فراهم می کند.

دولت ایران سیاست های زبانی و اصلاحات آموزشی مختلفی را برای مقابله با چالش دو زبانه به اجرا گذاشته است. سیاست رسمی به طور سنتی از ترویج زبان فارسی به عنوان رسانه اولیه آموزش در مدارس حمایت می کند. با این حال، با به رسمیت شناختن تنوع زبانی، تلاش هایی برای معرفی برنامه های آموزشی دوزبانه، به ویژه در مناطقی با جمعیت اقلیت قابل توجهی صورت گرفته است. هدف این سیاست ها ایجاد تعادل بین حفظ میراث زبانی و تضمین دسترسی به برنامه درسی استاندارد شده ملی است (جوادی، ۱۳۹۸، ص ۶۸).

اجرای عملی آموزش دو زبانه در ایران با چالش هایی همراه بوده است. یکی از موانع اصلی کمبود معلمان دوزبانه آموزش دیده است که بتوانند به طور مؤثر به زبان فارسی و زبان اقلیت محلی تدریس کنند. علاوه بر این، توسعه برنامه های درسی و مواد آموزشی

مناسب دو زبانه همچنان یک کار پیچیده است (رنجبر، ۲۰۲۱، ص ۹۲). بحث دو زبانه همچنین با نابرابری های اجتماعی-اقتصادی تلاقی می کند، زیرا دسترسی به آموزش دوزبانه با کیفیت همیشه عادلانه نیست و جوامع به حاشیه رانده شده اغلب با موانع بیشتری روبرو هستند.

بحث دو زبانه فراتر از مهارت زبان گسترش می یابد تا نتایج آموزشی گسترده تر و هویت فرهنگی را در بر گیرد. طرفداران استدلال می کنند که آموزش دوزبانه می تواند دانش آموزان را برای حفظ هویت فرهنگی خود و همچنین کسب مهارت در زبان ملی توانمند کند. با این حال، منتقدان معتقدند که این رویکرد می تواند به شکاف بین کسانی که به زبان فارسی مسلط هستند و کسانی که به زبان فارسی مسلط نیستند منجر شود و به طور بالقوه مانع تحرک اجتماعی و دسترسی به آموزش عالی شود (رحمانی، ۱۳۹۱، ص ۱۱۵). این بحث سوالاتی را در مورد نقش زبان در شکل دادن به هویت فرهنگی و یکپارچگی اجتماعی مطرح می کند.

بحث دوزبانه ایران توجه محققان و مربیان در سراسر جهان را به خود جلب کرده است و موضوعی مورد توجه در زمینه گسترده تر آموزش جهانی است. مطالعات تطبیقی با سایر کشورهایی که با چالش های مشابه روبرو هستند، بینش های ارزشمندی را ارائه می دهد. به عنوان مثال، بررسی سیاست های آموزش دوزبانه در کانادا، جایی که انگلیسی و فرانسوی هر دو زبان رسمی هستند، می تواند درس هایی را برای ایران ارائه دهد. این دیدگاه های جهانی به بحث های جاری در مورد آموزش دوزبانه در ایران کمک می کند.

بحث دو زبانه در ایران موضوعی پیچیده و پویا است که پیامدهای عمیقی برای نظام آموزشی کشور و بافت وسیع تر جهانی دارد. این چالش های تاریخی، سیاست گذاری و اجرایی را در بر می گیرد که نیازمند بررسی اندیشمندانه است. از آنجایی که ایران تلاش می کند بین ترویج زبان فارسی به عنوان یک زبان یکپارچه و حفظ تنوع زبانی تعادل برقرار کند، بحث دو زبانه همچنان به شکل دادن به چشم انداز آموزش در کشور ادامه

می دهد. درک این بحث برای درک چالش ها و فرصت های منحصر به فرد در نظام آموزشی ایران در چارچوب جهانی بسیار مهم است.

ادغام فناوری در مدارس ایران

ادغام فناوری در محیط های آموزشی به پدیده ای جهانی تبدیل شده است که پتانسیل تغییر آموزش و یادگیری را دارد. در شرایط ایران، پذیرش و گنجاندن فناوری در مدارس مورد توجه و اهمیت قابل توجهی قرار گرفته است. این بخش به بررسی وضعیت یکپارچه سازی فناوری در مدارس ایران می پردازد و بینش هایی را در مورد زمینه جهانی و چالش ها و فرصت هایی که این ادغام ارائه می دهد ارائه می دهد.

توسعه تاریخی ادغام فناوری در مدارس ایران را می توان به اواخر قرن بیستم ردیابی کرد. در دهه ۱۹۸۰، ایران تلاش هایی را برای نوسازی سیستم آموزشی خود آغاز کرد که شامل ورود فناوری رایانه به مدارس بود (علیزاده، ۱۳۹۶، ص ۵۸). این فشار اولیه، زمینه را برای پیشرفت های آینده در فناوری آموزشی فراهم کرد و زمینه را برای یکپارچه سازی فناوری جامع تر در سال های بعد فراهم کرد.

دولت ایران نقشی محوری در ارتقای یکپارچگی فناوری در مدارس ایفا کرده است. وزارت آموزش و پرورش چندین برنامه و ابتکار را برای افزایش استفاده از فناوری در آموزش و یادگیری اجرا کرده است. شایان ذکر است، سیستم جامع نظارت و ارزشیابی مدارس (SAMT) که توسط دولت معرفی شده است، با هدف ارزیابی کیفیت آموزش و استفاده از فناوری برای بهبود نتایج آموزشی (صمدی و همکاران، ۲۰۲۰، ص ۷۵). این ابتکار بر تعهد دولت به گنجاندن فناوری به عنوان وسیله ای برای ارتقای آموزش در ایران تاکید می کند.

در حالی که قصد روشنی برای ارتقای یکپارچگی فناوری وجود دارد، چالش ها به ویژه از نظر زیرساخت ها همچنان وجود دارد. دسترسی به اتصال اینترنتی قابل اعتماد و پرسرعت، به ویژه در مناطق روستایی همچنان یک مسئله باقی مانده است. شکاف

دیجیتالی نگران کننده است، زیرا همه دانش آموزان و مدارس دسترسی برابر به منابع فناوری ندارند، که می تواند نابرابری های آموزشی را تشدید کند.

یکی از مؤلفه های ضروری یکپارچه سازی موفق فناوری، آموزش معلمان و ظرفیت سازی است. مربیان ایرانی با فناوری های آموزشی مختلفی آشنا شده اند، اما برای ارتقای سواد دیجیتال و مهارت های آموزشی آنها نیاز به توسعه حرفه ای مداوم وجود دارد (رحمتی، ۱۳۹۷، ص ۹۰). برنامه های آموزشی مؤثر و حمایت مستمر برای کمک به معلمان برای گنجاندن فناوری در شیوه های آموزشی خود ضروری است.

ادغام فناوری باید با برنامه درسی همسو باشد تا اطمینان حاصل شود که نتایج یادگیری را افزایش داده و از آن پشتیبانی می کند. نظام آموزشی ایران برای ایجاد تجربه آموزشی منسجم تر و مؤثرتر، تلاش کرده است تا استفاده از فناوری را با برنامه درسی همسو کند (فتحی، ۱۳۹۹، ص ۱۲۶). همسویی برنامه درسی برای اطمینان از اینکه فناوری به جای اینکه به خاطر خود به کار گرفته شود، به عنوان ابزاری برای دستیابی به اهداف آموزشی استفاده می شود، بسیار مهم است.

ادغام فن آوری به رویکردهای آموزشی نوآورانه اجازه می دهد که سبک های یادگیری متنوع را تامین کند. مدارس ایران با کلاس های درس معکوس، منابع آنلاین و ارزیابی های دیجیتال تجربه کرده اند تا دانش آموزان را به روش های جدید و هیجان انگیز درگیر کنند (اخوان، ۲۰۱۹، ص ۱۴۲). چنین رویکردهایی نه تنها منعکس کننده روندهای آموزشی جهانی است، بلکه دانش آموزان را قادر می سازد تا مشارکت فعال تری در یادگیری خود داشته باشند.

ایران به طور فزاینده ای به دنبال همکاری های بین المللی برای پیشبرد تلاش های خود در زمینه یکپارچه سازی فناوری است. همکاری با دانشگاه ها و مؤسسات خارجی به مربیان ایرانی این امکان را داده است که از تخصص و منابع جهانی بهره مند شوند (نادری و همکاران، ۲۰۲۱، ص ۱۶۳). این همکاری ها در زمینه یکپارچه سازی فناوری ضروری هستند، زیرا دسترسی به آخرین تحقیقات و بهترین شیوه ها را فراهم می کنند.

ادغام فناوری در مدارس ایران فرآیندی پویا با پتانسیل تغییر چشم انداز آموزشی کشور است. در حالی که چالش‌هایی مانند زیرساخت‌ها و آموزش معلمان وجود دارد، دولت ایران و مؤسسات آموزشی فعالانه برای غلبه بر این موانع تلاش می‌کنند. ادغام فناوری با روندهای آموزشی جهانی هماهنگ است و فرصت‌هایی را برای مشارکت دادن دانش آموزان به روش‌های نوآورانه ارائه می‌دهد. با بررسی وضعیت ادغام فناوری در مدارس ایران، ما بینش‌های ارزشمندی از زمینه جهانی فناوری در آموزش به دست می‌آوریم و چالش‌ها و چشم‌اندازهای پیش رو را برجسته می‌کنیم.

تحرك دانشجویی: روندها و الگوها

تحرك دانش آموزی جزء مهمی از چشم انداز آموزش و پرورش ایران در یک زمینه جهانی است. جابجایی دانشجویان به آن سوی مرزها، چه برای ادامه تحصیلات عالی و چه برای شرکت در مبادلات دانشگاهی، در نظام آموزشی مدرن اهمیت قابل توجهی یافته است. این بخش به بررسی روندها و الگوهای تحرك دانش‌آموزی در ایران می‌پردازد و به بررسی تحرك برون‌گرا و ورودی و عوامل مؤثر بر این الگوها می‌پردازد.

ایران در چند دهه گذشته شاهد افزایش قابل توجه تحرك دانشجویان خارج از کشور بوده است. دانشجویان ایرانی به طور فزاینده‌ای به دنبال فرصت‌های تحصیلات عالی در خارج از کشور با تاکید ویژه بر کشورهایمانند ایالات متحده، کانادا، استرالیا و کشورهای اروپایی هستند. انگیزه‌های پشت این روند چند وجهی هستند، از جمله پیگیری آموزش با کیفیت، دسترسی به طیف وسیع تری از برنامه‌های دانشگاهی، و تمایل به قرار گرفتن در معرض بین‌المللی (خادمیان و همکاران، ۲۰۲۱، ص ۹۲). علاوه بر این، برخی از دانشجویان به دنبال غلبه بر محدودیت‌های رشته‌های تحصیلی خاص هستند که در ایران در دسترس یا محدود نیستند.

عوامل متعددی در تحرك برون شهری دانشجویان ایرانی نقش دارند. عوامل اقتصادی نقش مهمی ایفا می‌کنند، با رشد جمعیت طبقه متوسط در ایران که مایل به سرمایه‌گذاری برای تحصیل فرزندان خود در خارج از کشور هستند (آلتباخ و همکاران، ۲۰۱۹،